

prázdniny posele

2018-XIX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko!

Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.

1. Mojžíšova 32, 31 b

Milí bratři, milé sestry,

jsou před námi týdny letních prázdnin. K nim patří dovolené, tábory, rekreace. Je to vzácný čas, který je nám dán. Čas odpočinku, nabývání nových sil. A možná taky pro někoho čas zvláštního duchovního soustředění.

Jezdíváme s rodinou do Rožnova pod Radhoštěm. A za domem je tam les a rokle, kde kdysi hučel potok. Před pár lety tam tekla alespoň stružka vody, dnes už je docela vyschlý. To místo jsem si kdysi sám pro sebe nazval „potok Jabok“. Inspirující se Jákobovým zápasem, chodíval jsem se tam modlit a meditovat. Zvláštní, jedinečné místo.

Každý z nás jistě prožívá svůj duchovní život jinak. Ale mít nějaké zvláštní, své místo pro modlitby a přemýšlení o Božích věcech, je možné a dobré.

Nabízím vám pro letní čas pár myšlenek teologických a filozofických klasiků o Božím bytí. Zaznamenal je ve své knize, v „Poeticko-kritickém katechismu“ německý teolog Gerd Theissen...

Bůh je tajemství skutečnosti. (Eberhard Jungel)

Bůh je vše určující skutečnost. (Rudolf Bultmann)

Bůh je něco, nad co nic většího nelze mýsl. (Anselm z Canterbury)

Bůh je to, co drží svět nejnepříjemněji pohromadě. (J. W. Goethe)

Bůh je základ bytí. (Paul Tillich)

Bůh je hlubina bytí. (Paul Tillich)

Bůh je věčně jediný. (John Hick)

Bůh je jedna jediná substance ve všech věcech: deus sive natura. (Baruch Spinoza)

Bůh je nekonečnost. (Giordano Bruno)

Bůh je „obemykající“. (Karl Jaspers)

Bůh je ODKUD naprosté závislosti a našeho receptivního a samočinného bytí. (Friedrich Schleiermacher)

Bůh je postulat mravního jednání. (Immanuel Kant)

Bůh je mravní řád světa. (Johann Gottlieb Fichte)

Bůh je ten, na nějž zavěsíš své srdce a na koho se spoleheš. (Martin Luther)

Bůh je to, co se člověka týká bezpodmínečně. (Paul Tillich)

Bůh je vůle k životu. (Albert Schweitzer)

Bůh je ODKUD mého „máš povinnost“ a „smíš“. (Herbert Braun)

*Krásné a požehnané volné dny přeje
Jan Lukáš, farář*

Milí čtenáři Posla!

Paměť – to je slovo, které se mi v uplynulém měsíci často vracelo. Vlastně je potřeba jej zpřesnit: historická paměť. Je mi úzko z toho, jak zoufale se jí nedostává, jak o ni mnohdy ani nestojíme, jak se neptáme po příčinách současného stavu naší země. Známe úsloví jako „čas je milosrdný“, „čas vše zhojí“, „za čas už si ani nevzpomeněš“ a další. Vycházejí z lidské zkušenosti s pamětí, s během života, potřebou v první řadě řešit aktuální problémy dneška a bolestně vzpomínky překrýt, zakutat, nebo prostě jen přežít.

V době sametové revoluce mi bylo šestnáct let. Sledovala jsem snad všechny tehdy realizované diskusní pořady, hltala každou novou informaci. Dodnes si pamatuji, jak v jednom z nich kdosi pravil, že za dvacet, pětadvacet let budou lidi zase poslouchat Michala Davida. Nevěřila jsem. A už je to (dlouho) tady. Jenže jsou události, které bychom ve vlastním zájmu neměli zapomenout. Proto v týdnu, v němž se toto číslo Posla připravuje, si ti, jejichž myšlení historická paměť formuje i pro současnost, vzpomenu na vraždu Milady Horákové a Závěše Kalandry. A tak si připomenou hrůzy padesátých let, o nichž

jako bychom dnes nechtěli slyšet, nechtěli nic vědět. Jako by brutálně neovlivnily náš dnešek.

Máme letos dobrý důvod k jednomu velmi významnému vzpomínání: na vznik naší církve. V tomto čísle Posla naleznete pozvánku na celocírkevní setkání v Pardubicích tomuto jubileu věnované. Pojedme. Nenechme druhé, aby vzpomínali. Nesvádějme zodpovědnost za nám svěřený čas na jiné lidi či situace (nikdy nekončí povinnosti, přísný šéf v zaměstnání, nestíhání termínů atd.). Přiznejme se k historii naší církve, promýšlejme ji. Třeba se nám podaří být si v dnešním bezhodnotovém světě jistějšími sami sebou. Stát pevněji a zpříma. Žít radostněji.

A ještě jedno výročí bychom jako redakce Posla nechtěli nechat bez připomínky: padesáté výročí invaze „spřátelených“ vojsk do Československa. Plánujeme vydat mimořádné číslo, chcete-li se připojit se svým příspěvkem, vzpomínkou, neváhejte nás kontaktovat.

Přeji vám hezké letní dny!

Jana Vraajová

1. 7. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Jan Lukáš</i>
8. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Aleš Zapletal</i>
12. 7. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
15. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
22. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
26. 7. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
29. 7. neděle	18.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
30. 7. pondělí	18.30	schůze staršovstva	

5. 8. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Jan Lukáš</i>
9. 8. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
12. 8. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
19. 8. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Pavλίna Lukášová</i>
23. 8. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
26. 8. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
2. 9. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Jan Lukáš</i>

1. 7. neděle koncert společně s RESCUED – Vlastivědné muzeum, sál Václava III.

Letní rekreace našeho sboru:

Dětský tábor Paseky: 7.-14. 7. 2018

Ptenský Dvorek : 5.-12. 8. 2018

Zpráva z červnové schůze staršovstva

Po pobožnosti připravené sestrou Adélou Gabrielovou a schválení zápisů z minulé řádné i mimořádné schůze se staršovstvo, jak je zvykem, ohlédlo za uplynulým obdobím. Hodnotilo průběh Noci kostelů, děkuje všem, kteří se na přípravě programu i zdárnému průběhu celé akce jakkoli podíleli!

Vděčně byly hodnoceny i koncerty – klavírní koncert Daniela Juna i Dobrý večer s hudbou.

1. Schůzka s B. Veselou. Mezisál – dohodnuta změna desek na stole, barva stěn byla odsouhlasená. Skříňky zbývají dohodnout s truhlářem. Velký sál – provedena revize skříněk pro mládež, knihovna musí stát na zemi. Malý sál – koutek pro děti bez domečku, bude lavice, věšáky dle návrhu. V rohu místo harmonia výhledově pořídíme případně sedací vaky, ne stabilní sedačku. B. Veselá připraví nákras pro výrobu truhlářem. Finální barvy ještě budeme odsouhlasovat, ale příkláníme se k tomu řídit se radou B. Veselé. Jednotlivé kroky realizace postupně odsouhlasíme.

2. Drahanovice – příprava sborového odpoledne (info o již proběhlé akci dále v Poslu).

3. Sborové auto – staršovstvo souhlasí s nákupem sborového auta. Br. farář Lukáš zjistí možnosti prodeje soukromého auta a bude informovat o specifikaci nového auta a předpokládaného termínu jeho potřeby.

4. Protipovodňová opatření – J. Matějka se zúčastnil dvou schůzek se sdružením Nábřeží. Řeší se monitoring stavu budov.

Vjezd do Blahoslavovy je ulice plánován pouze z Masarykovy ulice, není zatím v plánu přístup z druhé strany. Pilotování má začít již v červenci. Je potřeba najít vhodnější umístění pro seismograf.

5. Parkování – dvě parkovací místa jsou dokončena, začátkem roku 2019 musíme znovu požádat o prodloužení povolení. V případě parkování při návštěvě fary v týdnu jsou k dispozici přenosné parkovací karty k zapůjčení. Výhledově po zbourání mostu by mělo být povoleno parkování v ulici Na Letné.

6. Oslavy církve 15.–16. 9. – sborová akce. V neděli budou bohoslužby buď v Rozáriu, v případě deštivého počasí v aule pedagogické fakulty. Bohoslužby připraví br. farář, případně i ve spolupráci s prof. Prudkým. Přijede 15 trubačů Consonare z Německa. Sbor souhlasí s přípravou 10 tis. Kč k částečnému pokrytí nákladů Consonare. Vyhlásíme sbírku. V sobotu odpoledne je v plánu přednáška prof. Prudkého s následným posezením, před ní navrhujeme vystoupení trubačů (půl hodiny).

7. Technické věci: Lavičky na zahrádce jsou umístěny.

8. Z různého: 29. 3. – 31. 3. 2019 je v plánu duchovní cvičení pro presbytery (možno i s partnery) v Králíkách.

9. Hospodaření: konkrétní data je možno zjistit u br. pokladníka.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajobá

- 2. 7. Alena Sazovská
- 8. 7. Hana Adámková
- 9. 7. Běla Labounková
- 9. 7. Zdeněk Tošovský
- 11. 7. Věra Laitochová
- 14. 7. Lubomír Mocek
- 15. 7. Růžena Šulcová
- 20. 7. Alena Slavotínková
- 22. 7. Jana Vrajobá ml.
- 22. 7. Josef Štafl
- 23. 7. Miroslav Ryšavý
- 26. 7. Emílie Šimánková
- 26. 7. Emílie Kuropatová
- 27. 7. Vojtěch Novák
- 28. 7. Kateřina Zубalová
- 30. 7. Olga Mikšovská

- 31. 7. Naděje Pospíšilová
- 5. 8. Lucie Konečná
- 8. 8. Josef Chmela
- 11. 8. Danuše Řezníčková
- 12. 8. Alenka Kolaříková
- 12. 8. Zuzana Hildenbrand
- 15. 8. Jan Adámek
- 15. 8. Věra Kašparová
- 18. 8. Stanislava Dostálová
- 20. 8. Ivana Marková
- 20. 8. Hana Niessnerová
- 29. 8. Pavla Koutná
- 30. 8. Anna Bořutová
- 30. 8. Květoslava Burgetová
- 30. 8. Josef Kořínek

Seniorské postřehy

„Jak ten čas letí a pospíchá“, slyšíme kolem sebe dost často. Ale my to nezměníme. To je Boží rozhodnutí a ČAS je posel Boží, který plní rozkazy. Bůh řídí naše životy, i když si častokrát myslíme, že jsme to my. Kdyby tomu tak bylo, dopadli bychom jak ve známém rčení „Hlavou zeď neprorazíš!“ Hlava by byla na placku a zeď stála na svém místě. Ještě, že se máme na KOHO spolehnout a On je tak milosrdný, že přehlídí naše omyly a nedostatky, takže vše běží, jak má.

Žáci, školáci i studenti se radují, neboť za rohem vykukují prázdniny a spolu s nimi radovánky, cestování, výšlapy, tábory a brigády všeho druhu.

Také nám seniorům končí pravidelná setkávání, která se uskutečňují 2x za měsíc, od září do června. Na setkáváních probíráme různá biblická témata. Čteme z Evangelii, naději nám dávají Žalmy, stejně jako listy Petrovy či kapitoly Korintským. Když je bratr farář zaneprázdněn mimo sbor, vždy jej ochotně zastoupí br. farář Hromádka. Ale o tom už jsem psala. Nejsme tedy ni-

kdy opuštění a moc rádi se scházíme. Zpívané písně a modlitby nás naplňují jistotou a poznáním, že nejsme nikdy sami, protože víme, že laskavý Bůh spolu se svým Synem Ježíšem Kristem i Duchem svatým jsou vždy uprostřed nás.

A takto vybaveni duchovní energií a tělesnou schránkou zabezpečenou léky, se i my dříve narození těšíme na letní čas. Jsme moc rádi, když můžeme být užiteční, když slyšíme v telefonu, jak nás máte rádi, když víme, že můžeme prosit o vaše modlitby ve chvílích starostí a problémů.

I my si chceme užívat nádherného letního období v mezích svých možností. Nesmíme zapomínat na to, že tento letní čas, stejně jako cokoliv jiného, je Božím darem. Vždyť On dává všemu stvoření řád a pořádek.

Přeji vám, milá mládeži, rodiče, i senioři, abychom se po prázdninách opět sešli a bylo nám znovu dopřáno milé společenství setkávání při nejrůznějších aktivitách našeho sboru. Bůh nám všem bohatě žehnej.

Za seniory Marta Palatý

Bohoslužby s KEA

Už dva roky koná Konzervatoř evangelické akademie takzvané „spanilé jízdy“ do našich sborů a má s nimi velmi dobré zkušenosti. Jejich smyslem je – vedle radosti z hudby – také to, že si sbory naší církve připomínají, že církevní konzervatoř máme, a pro studenty to může být aspoň částečné seznamování s evangelickým prostředím.

V neděli 10. 6. 2018 jsme také u nás v Olomouci slavili bohoslužby spolu se šesti studenty KEA, jejich profesorkami a školním kaplanem Alešem Wranou. Stalo se tak poprvé od r. 2008, kdy KEA přesídlila z Kroměříže do Olomouce. Bohoslužby vedl br. farář Aleš Wran, studenti pěveckého oddělení KEA zpívali a společně jsme se naučili jeden kánon z Taizé.

Konzervatoř připravuje pravidelně mnoho koncertů v budově školy, v kostelech v Olomouci i jinde, v našem sboru 4x ročně také koncerty s názvem Dobrý večer s hudbou. Program KEA je vždy také na stránkách Posla.

Všichni jsou srdečně zváni!

V příštím školním roce 2018/19 plánuje KEA uspořádat pět výjezdů s muzikanty a zpěváky do pražských sborů ČCE.

NB

Setkání absolventů kurzu S dětmi na cestě víry

O víkendu 1.–3. 6. se konalo setkání absolventů kurzu **S dětmi na cestě víry**. Tento dvouletý kurz je určen pro zájemce, kteří chtějí rozšířit své znalosti a dovednosti pro práci s dětmi v církvi. Kurz pořádá naše církve ČCE spolu s ECM (Evangelická církev metodistická).

Na setkání s účastníky kurzu jsem se velmi těšila. Během kurzu jsme se totiž navzájem hodně spřátelili. Byla jsem zvědavá také na účastníky druhého běhu, který skončil loni. Setkání se konalo v Duchovním centru ve Vranově u Brna.

Pátek večer jsme zahájili společnou večeří. Z rozlehlé jídelny jsme se ke krátké pobožnosti přesunuli do věžičky, kde jsme se v malém počtu cítili příjemněji. Ivana Procházková (faračka ECM) připravila přednášku o symbolech a metaforách v Bibli. Dozvěděli jsme se, jak je důležité rozpoznat v textu symboly a metafory a dohledat si jejich význam. V našem kulturním prostředí a době mohou znamenat něco úplně jiného, než bychom odhadli. Také kontext hraje významnou roli. Lev může být metaforou ochránce a jindy zase hrozby nebezpečí. Pastýře v Bibli si nelze představovat jako bělovousého dědečka ze slovenského večerníčku, ale jako odvážného muže, který je schopen své ovce bránit proti dravé zvěři. Věděli jste, jak loví orlosup? Hodí se to při četbě Žalmu 102 („...pozdvihl jsi mne, abys mě odmrští!“). Po teoretickém úvodu jsme se společně pustili do zkoumání obrazu Hieronyma Bosche: Zbožňování dítěte (Adoration of The Child). Všimli jsme si například, že suchá sláma, na které malý Ježíš leží, zase vstává a má klas. K pastýři, který sedí velmi a velmi daleko od místa, kde se scéna odehrává, letí anděl. Ale lidé, kteří si hned ve vedlejší místnosti hřejí nohy u ohně, nic netuší. Tak jako na kur-

zu byl výklad Ivany Procházkové velmi poutavý. Následoval přesun opět do jídelny, kde jsme v neformálním rozhovoru nad brambůrky a jablky sdíleli naše radosti a strasti z nedělní školy a psychologka Kateřina Smutná se nás snažila navést na možná řešení. Rozhovory pokračovaly dlouho do noci.

Ráno na nás po snídani a pobožnosti čekal hlavní host našeho setkání vypravěč Martin Hak, a jak jsme vzápětí pochopili, fakt profesionál. Začali jsme rozvíčkou. A plynule se nořili do tajů vypravování. Těžko se to líčí na papíře, ale prožívali jsme to báječně. Celým dnem jsme se jen s přestávkou na oběd provyprávěli až skoro do večera. Okolí Vranova je nádherné, my jsme však stihli jen krátkou okružní procházku. Bylo už krátce před večeří, když jsme se zvědavostí nakoukli do Hospůdky BYLO NEBYLO. Cítili jsme se tam jak u babičky v kuchyni. Pečou tam výborné domácí zákusky, a tak jsme nadýchané trubičky zkrátka neodolali. Večer jsme diskutovali o tom, co nám kurz dal, na co rádi vzpomínáme, co se pro nás v přípravě na nedělníku po kurzu změnilo, co bychom navrhovali vylepšit. Eva Marková si vše pečlivě zapisovala, aby oddělení výchovy a vzdělávání bylo připraveno na další běh kurzu od února roku 2019. Pak vytáhla Christivity (Aktivity s křesťanskou tematikou) a my jsme ji přemluvili, ať je rozbalí, rozdělili na dvě družstva a se zápletem se ponořili do hry. Unavení šli spát a my méně unavení jsme se zase spustili do jídelny a ještě dlouho si povídali. V neděli jsme navštívili katolickou mši v místním kostele, rozloučili se a rozjeli do svých domovů.

Ale už se nemůžeme dočkat, až se zase potkáme.

Adéla Gabrielová

Drahanovice

V neděli 17. 6. 2018 odpoledne se konalo sborové odpoledne v Drahanovicích. Všechny nás vítaly slavnostní tóny trubačů Consortare. V našem bývalém kostelíku – nyní Galerii u kalicha jsme zahájili společně Modlitbou krále Šalomouna. Poté skupina Bohdana Gallata zahrála a zazpívala pásmo Církevní rok, které připravila pro letošní Noc kostelů. Nový velmi sympatický pan správce galerie nám ukázal ocenění, které obec získala za velmi zdařilou rekonstrukci. Pozval nás také k návštěvě galerie, která je možná kdykoli po domluvě i mimo provozní dobu. Také pan starosta nás přišel srdečně pozdravit.

Pak už začala druhá část na travnaté ploše u galerie. Grilovaná uzenina, buchty, třeš-

ně..., a hlavně rozhovory. Děti dostaly poutnické pasy a vydaly se jako učedníci na cestu do Emauz. Na jednotlivých stanovištích si formou her připomněly příběhy evangelíí. Za každý splněný úkol dostaly písnička do tajeňky. Když ji vyluštily, sešly se ke společnému jídlu – plackám „v Emauzích“. Nechyběl ani společný fotbalík smíšených družstev. Někteří si vyzkoušeli pod dohledem pana správce práci s dlátem či hoblíkem. Počasí nám přálo.

Poděkování patří všem, co hráli a zpívali, připravili program, dovezli dobroty, grilovali, chystali a sklízeli, přijeli a dobrou vůli spolu měli.

Adéla Gabrielová

Olomoucké Consortare

Bohdan band

Jakub Kohn, správce Galerie u Kalicha

Starosta Drahanovic Ivo Richter

Noc kostelů 2018 - Ponocovat v chrámě?

(Z textu bratra kurátora Jana Matějky připraveného pro letošní Noc kostelů. Zkráceno.)

Heslem pro Noc kostelů 2018 byl zvolen verš z Bible, ze Starého zákona: „**Zůstávali přes noc v okolí Božího domu...**“. Jde o citaci z 27. verše 9. kapitoly První knihy Paralipomenon (Český studijní překlad z roku 2009). Český ekumenický překlad (1979) to vyjadřuje slovy: „Jiní ponocovali kolem Božího domu, neboť na nich bylo držet stráž a ráno co ráno otvírat.“ Hebrejské slovo „jalinu“, které znamená v původním významu „zastavit se na noc“, nelze chápat jako nějakou párty. Šlo o čestný úkol stráže a ochrany. Jde o zajímavý text se situačním příběhem, posuďte sami - přečtu související oddíl z První knihy kronik 9. 22-30, jak je zapsán v Jeruzalémské bibli.

Chrám v pojetí Starého zákona nebyl kostel tak, jak ho dnes běžně vnímáme v křesťanském pojetí. Bylo to v Jeruzalémě velké nádvoří, kde stála uprostřed svatyně, do které nesměl vstoupit nikdo kromě určených kněží. Před svatyní hořel oheň, na kterém se přinášely oběti. Přijít do chrámu znamenalo vstoupit na obrovské nádvoří, kde se scházely stovky lidí, kteří diskutovali, tvořili hloučky, naslouchali znalcům posvátného textu Písma...

Také my dnes můžeme „ponocovat v chrámě“, zastavit se v chrámech našeho města a spolu s lidmi, kteří přijali za svůj úkol slavit bohoslužbu na těchto posvátných místech, „ponocovat“ – nebo lépe zaposlouchat se do velmi jemné řeči Božího hlasu, který každého člověka po tisíciletí zve, aby překročil práh obyčejných starostí a ztišil své srdce i mysl... Na krátkou chvíli nechme na sebe v úvodu působit několik biblických veršů...

Vrať se, má duše, k svému klidu, vždyť Hospodin ti prokázal dobrodiní. Ž 116,7

Kteréhokoli dne vzýval jsem Tě, vyslyšels mne, a silou obdařils duši mou. Ž 138,3

Jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a myšlení má myšlení vaše. Iz 55,9

Nebudeš toužit po domě svého bližního, vůbec po ničem, co mu patří. 5. M 5,21

Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má. Lk 12,15

Svíťte jako hvězdy, které osvěčují svět, držte se slova života. Fp 2, 15-16

Dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého a přebývatí budu v domě Hospodinově za dlouhé časy. Ž 23,6

Hleďte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem. 1. Tes 5,15

Zanechte lži a mluvte pravdu, každý se svým bližním. Ef 4,25

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásky bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. 1. Kor 13,1

Lepší je jídlo ze zeleniny s láskou než z vykrmeného býka a s nenávistí. Př. 15,17

Kéž Vám žehná všemohoucí Bůh! Nechť ho v bázni celá země vzývá! Ž 68,7

připravil Jan Matějka

Noc kostelů - program pro děti v malém sále

Když jsme letos přemýšleli s učiteli nedělní školy nad tématem pro dětský program k Noci kostelů, napadlo Janu: „A co Ovoce Ducha svatého?“ Výborně. Při nejbližší příležitosti jsem to hlásila Noemi, ta však zkušeně poznamenala: „Nechcete tomu dát nějaký chytlavější název?“

A tak se zase sešlo pár chytrých hlav z NŠ a nový název byl na světě: **BOŽÍ VITAMÍNY**. Abych se přiznala, moc jsem si to nedovedla představit. Ale všichni ostatní se nápady jen hemžili: „Já najdu ten hrozen – kuličky s ovocem Ducha sv., mezi nimi jsou i zkažené kuličky.“ – „Já mám někde jablko, to se vystříhne a spojí patentkou se spodním kolečkem s ovocem.“ – „Mohli bychom využít ty prstové barvy, co zbyly z English campu.“ – „Biblickým postavčkám vtisknout postoj, který některé ovoce vystihuje.“ – „Nebo nějakou aktivitu třeba na trpělivost – navlékání?“ – „To by šlo, donesu korálky, mám i patentky.“ Marek přibíhá později

a hned si bere za úkol sehnat hroznový cukr, obalit a dát na něj nápis. Děti si bonbónky budou losovat a odnášet si ten správný vitamín, který teď nejvíce potřebují. Dobrá, ještě se shodneme, že použijeme ekumenický překlad Ga 5,22-23a, v kralickém je ovoce přeloženo trochu jinak. Úžasné. Máme aktivitu pro malé – prstové barvy, větší – stříhání, rozhovory u hroznů pro starší. Něco si odnesou všichni – vitamín na závěr. OK. Tak se ještě zapišme na služby.

A je tu den D. Přicházím se Šimonem dřívě, abychom posunuli stoly a připravili stanoviště. Naďa už má nachystané barvy, větší šňůru na obrázky. Anička se svým vnukem pomáhají chystat pytlíčky, ve kterých si děti své vystřihovánky a povídaní odnesou. Je půl šesté a začínají se trousit první děti. Trošku nás to překvapilo. Naštěstí tu jsou ochotné ruce Janinky, Pavlíny a Emy, které se pustí do krájení. A já nevěřím svým očím, za chvíli je mísa plná krájených jablek a mrkviček. Holky, veliké díky. A už je tu Růženka se svým stanovištěm u hroznů. Marek instaluje legendu – lékárnu. Všechno je na místě. Na děti čekat nemusíme, ty už tu dávno mezi námi jsou: někteří malují, jiní navlékají, s dalšími rozmlouvá Růženka, u stolečku se stříhá jedno jablko za druhým, jiní zkoumají, která fotka by se hodila ke kterému ovoci Ducha svatého.

Uf. Letos jsme do Noci kostelů skočili rovnýma nohama. První nápor odezněl, a pak už se Noc nesla v klidnějším duchu. Je čas i na rozhovor s maminkou z Bruntálu: „Tak nás tu máte po roce zas. My tady u vás vždycky končíme, holky tu jsou vždycky dlouho.“ Děvčátka navlékají náramky, pak poctivě obražejí každé stanoviště. Nakonec si i s maminkou vylosují Boží vitamín, loučíme se – za rok na shledanou. Služby se střídají, odchází Nad'a s Aničkou a Růženkou, přichází Esterka s Filipem a Sára, pak se zase vrací Růženka i Marek. Po koncertě nás přicházejí povzbudit zpěváci, smějeme se nad fotkou s dortíkem – patří k němu Dobrota nebo Sebeovládání? Přibíhá družstvo Marty Solichové a Bohdana Brozdy: Štěpánek, Martin, Magda, Malvínka, Zuzka a Adam, kteří již mají v poutnickém pase spoustu razítek. Posílnění Božími vitamíny prospíchají dál.

Bližší se devátá, naše služba končí. Kde se vzaly, tu se vzaly ochotné ruce Lenky a Pavla Brtníkových. A nedají jinak, než že pomohou s úklidem. Než vymyju štětce, je malý sál připraven na neděli. Děti se však trousí stále. Ptají se: „A nač tu máte

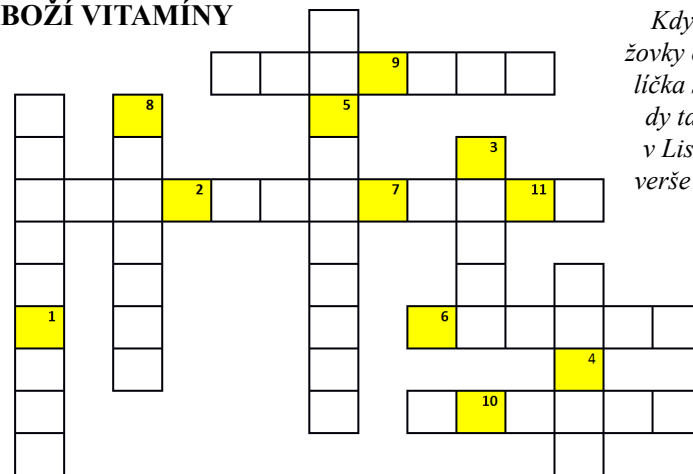
ty malé židličky?“ Růženka zavětrí zájem, znovu vytáhle svůj již schovaný hrozen a už se vyptává a vypráví. Využije taky obrázků visících na šňůře. Nakonec milé opozdilce zavede ještě k vitrině s biblickými postavkami. A děti i rodiče jí visí na rtech. Jak jen to dělá?

Letošní Noc kostelů byla trochu jiná. Nechystali jsme biblický příběh. Chtěli jsme návštěvníků naordinovat Boží vitamíny. Ukázalo se však, že nejvíce účinků Ovoce Ducha svatého jsme pocítili my sami. Děkuji celému přípravnému i realizačnímu týmu i jakoby náhodným pomocníkům.

Adéla Gabrielová

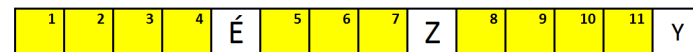

BOŽÍ VITAMÍNY

Když správně doplníte do křížovky ovoce Ducha svatého, políčka s čísly vám dají dohromady tajenku. Nápovědu hledejte v Listu Galatským, 5. kapitole, verše 22-23a (Český ekumenický překlad).

Co nás čeká?

Střípky z Noci kostelů

Střípek první:

Ještě před zahájením Noci kostelů začínám službu v kuchyni. Spolu s dalšími chystám občerstvení a nápoje. Zásoby buchet, které „už dnes nejsou takový trháč“, (viz minulé číslo Posla), rychle přibývají. V každé je zapečený kousek lásky a touhy přispět aspoň takto k náročné akci. Dodnes vidím radost, s jakou přinesly své pečivo dvě sestry ve věku 80+. „Dnes se mně to zvlášť povedlo“. – „Prosím, jen ještě pocukrovat“. Téměř dojatě opatrně krájím ještě teplé, čerstvé zákusky. Dárkyním jsem poděkovala, teď potichu děkuji Dárce za obětavost stáří.

Střípek druhý:

Také se ještě trochu týká buchet. Při službě u občerstvení navazují hovor se dvěma staršími dámami. Posadily se ke stolu a poprosily o kávu. S chutí si berou nabízené občerstvení. Je na nich vidět, že si spolu rády v klidu popovídají. Tady k tomu mají prostor. Když odcházejí, ptají se po sbírce. „Chceme přispět na to občerstvení, bylo nám tu dobře. Jak to, že tu nemáte talířek na příspěvky?“ Po jejich dlouhém naléhání přebírá příspěvek pokladník Jožka a po této zkuš-

nosti se objeví i sbírkový košík. Pozvání k nedělní návštěvě kostela dámy odmítají s tím, že neděle tráví v přírodě. „To je přece taky Boží chrám, ne?“

Střípek třetí:

Tentokrát mám službu u vstupu do horního sálu. Otvírám a zavírám dveře za přicházejícími, aby probíhající program byl co nejméně rušen. Přitom se ale snažím zachytit něco z hudebních vystoupení našich zpěváků i pěveckého koncertu Konzervatoře. Jedna ze zpěvaček si na chodbě ještě čte svůj notový part. Když jí o chvíli později slyším zpívat, jsem překvapená vyzrálostí jejího hlasu. Nedá mně to a po vystoupení se s ní v té kritizované „příliš velké prodlevě, kdy se nic nedělo“, dávám do řeči. Připojí se k nám i paní profesorka, která ji doprovázela na klavír. Dozvídám se nejen to, že je další úspěšnou absolventkou KEA, která se dostala na JAMU v Brně, kde bude od příštího roku studovat zpěv, ale i řadu zajímavých informací z uměleckého světa i prostředí konzervatoře. Přátelský rozhovor končí přáním dalších úspěchů oběma hudebnicím a jejich poděkováním za můj nečekaný zájem.

Střípek čtvrtý:

Odcházím s unavenou vnučkou domů se tmělou Olomoucí a po cestě potkávám mladou maminku s tříletým chlapcem. Poznaly jsme se z její návštěvy našeho kostela, daly se do řeči, při které zaznělo její srovnání: „U vás se mně líbilo, že je to takové rodinné. Je na vás vidět, že jste tam doma, všichni spolupracujete a všechno děláte rádi.“ Při jejích slovech jsem si uvědomila, jak i tato

akce byla konkrétním příkladem služby různých obdarování. Kolik ochotných lidí všech generací se do ní zapojilo, aby svou účastí v programu, organizačním a technickém zázemí, v práci s dětmi, při přípravě občerstvení i službě v kuchyni přispěli každý podle svých možností k dobrému průběhu letošní Noci kostelů.

Jistě je možné vidět zpětně mnohé, co by se, jak připomíná článek v minulém čísle Posla, dalo ještě udělat, kdyby ... Kdyby včas přišlo více lidí se svými nápady, nabídkou zajištění a realizace dalších čísel programu. Kdyby vše nezůstávalo jen na bedrech několika členů realizačního týmu, kteří na ohlašovaných schůzkách marně čekali na další spolupracovníky. To je poučení, o kterém můžeme rok přemýšlet.

Přesto věřím, že i letošní Noc kostelů v našem sboru svědčila o tom, že olomoučtí evangelici jsou živým a dělným společenstvím následovníků svého Pána. Tak na shledanou v příštím ročníku, v kostele „u zbořeného mostu“!

Jana Hojná

Travná jubilující

V některém z minulých čísel Posla se již objevila vzpomínka bratra faráře na to, co prožil na Travné. Tentokrát vám nabízíme vzpomínku dalšího olomouckého „zkušeného“ travníka - Radka Materny - i odpovědi manželů Kenningových, kteří jsou s Travnou svázáni nejen zážitky, ale také organizačními povinnostmi.

Dvě otázky pro manžele Kenningovy

Otázka pro Danku:

Co pro Tebe Travná znamená (znamena-la) a kdy padlo rozhodnutí s její existencí spojit své osobní celoživotní směřování?

„Travná“ je pro mne můj první duchovní domov. Místo, kde jsem ve čtrnácti letech poprvé prožila přijetí od druhých a hlavně od Pána Ježíše. To, že zde mám své místo a můžu být užitečná, třeba v kuchyni :) Tady jsem také o rok později prožila i Boží povolání do služby. I když jsem tehdy ještě nevěděla, že souvisí právě s Travnou, to mi ukázal Pán Bůh mnohem později, vlastně skrze jednu těžkou zkušenost. Pak jsem i na Travné rok bydlela a pracovala s nadějí, že spolu s dalšími založíme na Travné něco jako komunitu. K tomu nedošlo (zatím:). Cesta k naplnění tohoto povolání byla ještě dlouhá a určitým způsobem jsem muse-la celý nápad s „Travnou“ pustit, odevzdat Pánu Bohu. Být na několik let daleko odtud, než nás k „Travné“ Pán Bůh přivedl zpátky i s Jaredem.

Dnes mám těch „duchovních domovů“ víc a „Travná“ je spíš místo služby, kde se snažíme vytvářet prostor, aby se přichozí mohli setkávat spolu navzájem v atmosféře lásky a důvěry, přátelství a setkávat se s Pánem Bohem, navázat s Ním vztah a dál Ho pěstovat.

Otázka pro Jareda:

Můžeš s odstupem času popsat, jaké to bylo „opustit otce a matku“ a začít žít v Čechách? A čím je Travná pro Tebe?

Pocity byly smíšené. Na jednu stranu jsem prožil nadšení, romantiku, zvědavost – jít do neznáma, do dobrodružství. Byl to takový sen mladého kluka. Na druhou stranu to bylo náročné, vyčerpávající a osamělé žít v cizí kultuře a neznat jazyk. Zjistil jsem, že nikdy nikdo na světě není doma.

Jsme poutníci na cestě domů, ale život má smysl žít tam, kde jsme, ať je to v Boise nebo v Olomouci. Měl jsem v životě tu čest slyšet od Hospodina, podobně jako Abram, „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce,“ a zjistil jsem, že můj nebeský Otec šel se mnou, a že žít v Česku je pro mně požehnáním.

Travná je pro mně především společenství, místo, kde jsem znám, kam patřím, a místo, kde znám mnoho krásných lidí a učíme se navzájem milovat. Je to místo setkávání s Hospodinem, je to místo poznání nové generace mládeže, a v mém případě práce s nimi. Je to krásné, když spojuje to, co člověk má rád se svou prací, když povolání je zároveň zaměstnání.

Ptala se Jana Vrajová

Radek Materna o Travné

„V hlavě mi vážně vzpomínka plíživá, povídá: blázne, koukni, jak jsem živá.“

Nemohu se neztotožnit s částí již postaršího textu písně dodnes známého klasika/ků, která spatřila světlo světa na LP právě před padesáti lety, zrovna jako i setkávání na Travné. A jak se mi to jeví, vzpomínky dálnější jsou zhusta i živější – to asi proto, že jsme byli mladší a kdoví jací ještě...

Se dvěma spolumládežníky jsem se kdys – ještě za starých časů – ocitl na letní brigádě na Travné, jedné z mých jediných dvou, kdy se nebrigádničilo jen na chalupě či jinde na „panském“, nýbrž poprvé v kolchoze a po druhé v nýznerovském lese s ubytováním na lesní hájence, ovšem pouze jen do doby, dokud nás nějaký tamní „podlesní“ neudal... Dlužno podotknout, že samotná obec Travná mi nebyla neznámá, jelikož jsem před nedávným časem tam s částí svých spolužáků trávil víkend (včetně pracovní soboty) přípravou na lyžák – též brigádně. Zkrátka byl jsem plně v obraze včetně pochodu od vlaku z nádraží v Javorníku až do kopců na celnici, což už se dnes (bohužel) nenosí – peší chůze nikoho moc nebere.

Pokud jde o samotný pobyt na čtyřce, tak můj první dojem byl fakt úžasný. S některými mládežníky jsem se už znal, s ostatními včetně Adolfa Petra seznámil a ročníkově jsem tam byl skoro nejmladší. Běžný den začínal Tonikovým vojenským budičkem, občas zpestřeným prohlášením, že (třeba) „dnes máme kakao s oříškovou příchutí“, to když se něco srdclo... A pak už to šlo vše jak na drátkách – na rozdíl od žhavé současnosti. Nocovali jsme na jakýchsi palandách „naproti koňa“ (VIP špice byla asi plná),

ale vzhledem k zažitému kolektivnímu koedukovanému soužití jsme to měli k záchodu i koupelně celkem blízko. Mladí veteráni tento způsob pobytu dodnes dodržují a preferují na svých separátních setkáních na Travné.

Tak nějak podobně to chodívalo každou další Travnou... Pak starší odcházeli, mladí a noví přicházeli. Počet účastníků se rok od roku zvyšoval. S ním též i „akční rádius“, kdy už i Evropa je pro Travnou pořádně malá. Tak jsem tam např. zažil skupinku z Nového Zélandu, která si svůj divadelní příspěvek předvedený na olympiádě v Barceloně s chutí zopakovala po druhé v javornickém kulturáku místního kolchozu, či partičku brigádníků z Ameriky, se kterou jsme si jednou (víceméně nevolky) udělali půlnoční piknik na Rychlebech. Tam jsme se přemístili už odpoledne na valníku, abychom měli dost času na přípravu společné večere a trochu se nám to tam protáhlo...

Komunitní způsob „travní pospolitosti“ časem bral za své, zvláště když Travnou zasáhly dvě události prakticky ve stejnou dobu. Obě dvě měly nemalý vliv na chod věcí budoucích. Revoluce (i se změnami s ní spojené) znamenala zvýšení zájmu o dění na Travné a také postupné „objevování příhraničí“ turisty a posléz i otevření hranic a nakonec i jejich zrušení. V tu dobu se to v domě na Travné hemžilo všelijakými duchovními a názorovými proudy, do té doby tam nebývalými. Druhou věcí, která nás nadlouho nasměrovala, a která nás (svými důsledky) zatěžuje dodnes, byla Adolfova reakce na televizní fámou (v pořadu Aktuality), že při nasbírání určitého množství (10 tis. ks) čárových kódů od výrobků západo-

německé provenience (začínajících číslicí 4) bude sběrateli/lům předán jeden invalidní vozík. Adolf se domluvil se zahraničními příznivci Travné, uveřejnil se vysvětlující článek v KJ (možná že i jinde), a tak se blamáž nekonala. Vzal jsem to na vlastní bedra a republika sbírala nějaký ten měsíc kódy...byly jich statisíce!!!, dodnes pečlivě uschovaných v bramborových pytlích a krabici od televize a zakonzervovaných v porcelánovém údolí v hloubce šest. Ještě pro úplnost uvádím, že se pak už sbíralo kde-co více než rok > známky, pohlednice, brýle... etc v přepočtu více než 4 miliony kódů. Pak se akce přeměrovala do Klobouk.

Tím nám začala nová etapa setkávání na Travné. Už nikdy jako dřív, už nikdy tak jaksí bezstarostně. Začalo se mohutně stavět, rozšiřovat a nakupovat nemovitosti s parametry pro vozičkáře. Hned zkraje objekty náhle spadly pod církevní kuratele, aby vzápětí skončily ve chrámě Diakonie. Po bojích je nakonec většina v majetku spolku Setkávání. A to je dobře...

Nicméně i přes všechny ty peripetie posledních let setkávání na Travné funguje i nadále, třebaže jinak. Přestala nám vládnout Diakonie, vznikl spolek Setkávání, odešel Adolf, zůstávají vzpomínky...

Myslím, že některé často až neuvěřitelné věci bych ani nikde jinde nezažil, stejně tak jako bych se za ten čas neseznámil s takovým davem různých lidí ze všech koutů světa. Rovněž tak bych nenavštívil tolik míst těsně spjatých s Travnou...

Je jedno, zda přijedeme na Travnou v létě či zímě, nebo v kteroukoliv jinou roční dobu, důležité je vždy společenství lidí. A je úplně jedno, jestli jich bude 10, 20, 50 či snad 100. Zažil jsem tam i chvíle úplně sám – a není to

ono!!! Úplně stačí třeba pět lidí v zasněženém novoročním večeru v krbovce v bodré náladě se vzpomínáním a rekapitulací věci uplynulého setkání nad lahví kvalitní Metaxy z báječných farních zdrojů...

Travná byla pro mě vždy dynamickou akcí, něco se vždy děje, něco je nového, něco osvědčeného a déle zajetého. Zkrátka Travná (stejně jako čert či reakcionář) nikdy nespí > respektive neusíná na vavřínech!!! Travná je vždy o lidech a o společenství. Není výběrovou rekreací. Na spoustě pobytů jsem prožíval to osvědčené :- „Pojď k nám, patříš mezi nás.“ Každý je důležitý, každý může něčím do společného přispět. Všichni si na Travné mohou odpočinout a nebrat se příliš vážně. To pak se dají dělat i dech beroucí věci – o půlnoci vyprovázet někoho na vlak, či jít naproti k vlaku, po večerce si jít zablbnout na Rychleby, udělat holkám příjemné vodní Velikonoce, nenápadně překračovat státní hranici a občas se při tom nechat chytit...

Travná je však najmě místem duchovního setkání. Proto rád vzpomínám na všechny ty půlnoční bohoslužby na Silvestra a dokonce i o Velikonocích v tehdy ještě existující lesní kapličce nebo jindy na schodech křížové cesty. Dalším specifíkem pro mne byla jistá rituálnost tradičních činností – předjídelní písně, kolečko, zakončení dne aj.

Vzpomínání je věc docela ošidná, některé důležité věci jsou zasuty hluboko v paměti, ty nové vytěšňují ty postarší. Co se zdálo být důležité a stěžejní, je dnes překonáno či jako mnoho historických artefaktů zakopáno v hloubce šest...

Radek Materna

Orchideje

Nejsem příliš velká odbornice v pěstování květin. Potřebuji „odolné druhy“, které vydrží mou nepravidelnou zalévací péči. Když jsem před několika lety dostala od přítelkyně první orchidej, lekla jsem se. „Ta u mě dlouho nepřežije“. Přežívá a kvete dosud, ačkoliv jí zdaleka nevěnuji takovou péči, jaká se doporučuje.

Letos o vánocích jsem dostala další orchidej s jedním rozkvetlým stonkem a výhonem se zárodky poupat. Při loučení ve šternberském sboru k ní v zimě přibyla další, tentokrát s několika výhonky. „To bude květů!“, těšila jsem se. Jenže poupata z jedné boční větve velmi rychle uschla a opadala. Na obou orchidejích tak zůstal jen kvetoucí hlavní stoněk. Čekala jsem, že zárodky poupat na ostatních výhoncích asi taky brzo opad-

nou. Ale nestalo se tak. Zůstávala tam, ale nic se nedělo. Až když v červnu začaly květy opadávat, všimla jsem si s údivem, že poupata na zbývajících výhonech se začínají nalévat. Dnes už jsou rozkvetlá téměř všechna.

Odborníci asi řeknou, že to není nic mimořádného. Pro mě je ale tohle orchidejové překvapení povzbuzujícím symbolem a kázáním o moci Života tam, kde už člověk nic nového, nadějnějšího a krásnějšího nečeká, s žádnou změnou a proměnou nepočítá. Tak doufejme a vyhlížejme květy – v rodinách, ve sboru, církvi, národě. Trpělivě zalévejme svými modlitbami poupata i tam, kde jsme už přestali doufat, že se rozvinou. Učme se stále znovu počítat s Boží silou a milostí, která dává život.

Jana Hojná

SRDEČNĚ ZVEME ...

ALFA KURZY STAVÍ MOSTY

kostel u zbouraného mostu

Alfa

O ČO JDE?

O možnost prozkoumat základy křesťanské víry, zeptat se na cokoliv a vyjádřit svůj názor ...

PRO KOHO?

Pro každého bez rozdílu věku, vzdělání, náboženského přesvědčení

KDY A KDE?

Každou středu od 19.00 (26. 9. – 28. 11. 2018) v evangelickém kostele, Blahoslavova 1, Olomouc

JAK TO PROBÍHÁ?

večere připravené organizátory
přednáška
přestávka na kávu
diskuze ve skupinkách

ÚČAST JE BEZPLATNÁ A NEZÁVAZNÁ

Informace a přihlášky: e-mail: olomouc@evangnet.cz, tel.: 585 223 223, www.olomouc.evangelnet.cz

Projekt je financován s podporou Grantového systému ČCE pro rozvojové projekty.

Letní seniorátní týden
moravskoslezského seniorátu na téma
SVOBODA

26.8.- 1.9. 2018
Hodoňovice

Diakonie
Československé církve evangelické

1993 - 2018

25. výročí

Dovolujeme si Vás srdečně pozvat na oslavu 25. výročí založení Diakonie ČCE – střediska v Rýmařově
Kdy? v neděli 2. 9. 2018

Program:

- 10:00 – 11:00 hod. Bohoslužba v budově střediska na tř. Hrdinů 48, 795 01 Rýmařov
- 11:30 – 12:30 hod. Oběd v Občerstvení Buřinka, Sokolovská 30, 795 01 Rýmařov
- 12:30 – 13:30 hod. Pro zájemce prohlídka jednotlivých sociálních služeb střediska
- 14:00 – 15:30 hod. Koncert skupiny **Spirituál Kvintet** v kapli V Lipkách
Občerstvení zajištěno

Na Vaši návštěvu se těší zaměstnanci Diakonie ČCE – střediska v Rýmařově

Petice

Sbíráám podpisy olomouckých občanů pod petici za zachování silnice z Olomouce na Sv. Kopeček. Viz zde. <http://www.proolomouc.cz/spoustime-petici-zachovejme-tradicni-silnici-na-svaty-kopecek/>

Není to nic politického a petice nejde podepsat elektronicky, jen osobně na papíře.

D. Kennigová

RADUJME SE VŽDY SPOLEČNĚ

OSLAVY 100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ

PARDUBICE 27.–30. 9. 2018

ČTVRTEK 27. 9.

IDEON VEČER

- Na počátku (V. Hurt, E. Sormová), (pěstounství, migrace, budování sboru) PATNÁCTIMINUTOVY

PÁTEK 28. 9.

IDEON DOPoledNE

- Kostel jako odlietek bohoslužby (Ateliér Stěpán) PŘEDNÁSKA
- Církev a její kulturní role (M. C. Putna, D. Raus, A. Pintřová) PANELOVÁ DISKUSE

IDEON DOPoledNE

- Aktivní občanství (T. Vojtišek, A. Tkadlecěk, Š. Ježek) PATNÁCTIMINUTOVY
- Evropská unie a migrace – Jak se EU dívá na problematiku integrace (R. Netuka) DISKUSE
- Láska vydrží, ať se děje cokoli (třeba i sexuální revoluce) (J. Halama) PŘEDNÁSKA
- Tygrron KONCERT

KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ DOPoledNE

- Romové, chudoba a jímakost (L. Fuková) PŘEDNÁSKA

KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ DOPoledNE

- Znovuzrození obrazů – biblická imaginace jako zdroj nového v evangelické bohoslužbě (T. Landová) PŘEDNÁSKA
- Zажіте virtuální realitu (nové technologie) (L. Saidl) INTERAKTIVNÍ PŘEDNÁSKA

SOBOTA 29. 9.

PERNĚTÝNSKÉ NÁMĚSTÍ DOPoledNE

- Generální zkouška pěveckého sboru
- Consonare KONCERT
- Slavnostní bohoslužby – vede Daniel Ženatý, hudební doprovod: Ladislav Moravetz a pěvecký sbor ECHO, Zlín

PERNĚTÝNSKÉ NÁMĚSTÍ DOPoledNE

- Let's Go! KONCERT
- Letem světem – 100 let Českobratrské církve evangelické – krátký průřez historií
- IMPRO – improvizace na téma víra, svědomí, odvaha DIVADLO
- Co děláme I – krátké povídaní na téma děti, Diakonie, Jeronýmova jednota
- BomBardák KONCERT NEJEN PRO DĚTI
- Co děláme II – krátké povídaní na téma církve a služba veřejnosti
- Noční optika KONCERT
- Co děláme III – krátké povídaní na téma církve a hudba, grantový systém, misie
- Svatopluk KONCERT

IDEON DOPoledNE

- Jeronýmova jednota (V. Hurt, J. Křivohlavý, J. Stehno) PANELOVÁ DISKUSE
- Každý sbor je jiný PATNÁCTIMINUTOVY
- Budoucnost (J. Šíkl, J. Soběslavský, A. Jacobea, M. Hilšer, H. Lipková, A. Miller) PANELOVÁ DISKUSE (GLUMOCENO DO ANGLIČTINY)
- „Přijdu, když mě pošláš“ aneb Biblická inspirace pro krásavci v rozpuku 100 jar (J. Keřkovský, J. Ženatý) PŘEDNÁSKA
- 100 let ČCE (P. Morée) PŘEDNÁSKA (ANGLIČKY)

KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ DOPoledNE

- Pěvecký soubor ECHO
- Oratorium Kázání na hoře (M. Šlechta)
- Žena v církvi (K. Kočandrle Bauer) SEMINÁR

KRAJSKÁ KNIHOVNA DOPoledNE

- Menšiny – etnické, náboženské, sexuální (B. Eknaifith, D. Cincibusová, J. Koldovský, O. Kováč, V. Sářka, Z. Schreiberová) PANELOVÁ DISKUSE

BUBENÍKOVY SADY DOPoledNE

- Barokní hudba
- Veselá logopedie PÁSMO PÍSNIČEK A SCÉNEK
- Muzikálové a filmové melodie
- Romská kapela, dětský taneční soubor Romano Dživipen

**DÁLE SE MŮŽETE TĚŠIT
NA MODLITBY TAIZÉ,
FESTIVALOVÉ KINO,
VÝSTAVY, DĚTSKÝ
PROGRAM, WORKSHOPY,
BOJOVKU, PREZENTACE
DIAKONIE A ŠKOL EA,
NABÍDKU PRODUKCE
MALÝCH NAKLADATELSTVÍ
A MNOHO DALŠÍHO**

**WWW.100LETČCE.CZ
VSTUP VOLNÝ**

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
Vás zve
na

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

při příležitosti 100. výročí vzniku
Českobratrské církve evangelické

V rozáriu botanické zahrady v Olomouci, tř. 17. listopadu.
V případě deště se bohoslužby budou konat v aule Přírodovědecké
fakulty v Olomouci, tř. 17. listopadu.

V neděli 16. září 2018 v 9.00 hodin

Kázat bude farář Jan Lukáš / Martin Prudký, doprovázet bude
česko-německá skupina sdružení Consonare.

Srdečně zveme nejen členy ČCE, ale i všechny přátele sboru
a širokou veřejnost.

www.e-cirkev.cz

Modlitba před dovolenou

Možná se i vám bude hodit modlitba před začínající dovolenou...

Pane, Ty ses dovedl vydat až do konce svých sil pro druhé, když byl k tomu čas – ale Ty ses dovedl také zastavit a odpočívat, když k tomu byl čas.

Tys dovedl zavést své učedníky do ústraní, aby si odpočinuli.

V mlčení, tichu a samotě jsi hledal odpočinek pro sebe i pro druhé.

Máme před sebou dovolenou, Pane.

Pomoz nám Ty sám, abychom dokázali dobře využít tohoto času svého odpočinku.

Příliš jsme si zvykli žít stále v hluku a mezi množstvím lidí.

Kempinky i všechna výletní místa bývají teď přeplněny.

Na koupalištích, na plážích – tělo na těle.

I v přírodě nás ohlušují magnetofony, telefony...

Dovedeme urazit stovky, tisíce kilometrů, abychom se mohli pochlubit, kde až jsme byli a co všechno jsme viděli...

Rádi bychom stihli za několik dní své dovolené všechno, co jsme nestačili udělat během roku doma, na chatě, chtěli bychom se více věnovat i svým oblíbeným „koníčkům“...

Chtěli bychom toho stihnout mnoho, Pane.

Pomoz nám nepodlehout tomuto pokušení!

Především dej, abychom Tě zkusili hledat, objevovat, setkávat se s Tebou!

Potřebujeme ticho, abychom slyšeli Tvůj hlas, Pane.

Ať dovedeme být vynalézaví, až budeme hledat ticho, samotu, klid.

Ať se dovedeme ztišit někde v zapadlém koutě lesa, na rozkvetlé louce, v podvečer na břehu rybníka, na vrcholu hor, v opuštěném kostelíku...!

Ať dovedeme být v tichu před Tebou a naslouchat!

Ať dokážeme využít doby své dovolené k tomu, abychom tváří v tvář Tobě samému, Pane, dovedli zvážít a zhodnotit uplynulý rok, svůj život, svou práci, své jednání, svůj vztah k nejbližším, k rodičům, k manželce, manželovi, dětem, přátelům, sourozencům...

svoji lásku k Tobě, sílu své víry, životnost své naděje a důvěry, že Ty sám nám ukážeš naše prázdninové cesty...!

Převzato z www.pastorace.cz

PODNÁJEM

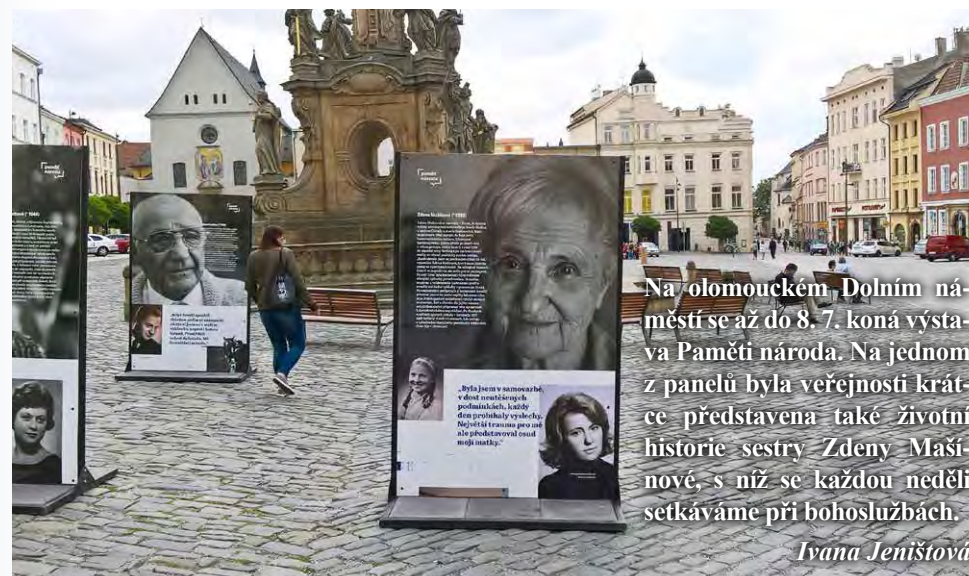
Studentka z ev. sboru v Českém Těšíně – obor zdravotní sestra – hledá od září 2018 podnájem v Olomouci – ráda vypomůže v domácnosti.

Tel. 728 289 354

Desatero na prázdniny

- 1. Rozluč se se svými rodiči, ale ne s Bohem**
- 2. Vezmi si do batohu všechny věci pro tělo, ale i pro duši**
- 3. Obuj si boty, aby ti vydržely i do kostela**
- 4. Chod' po křižovatkách i po cestách, ale nezapomeň na cesty Boží**
- 5. Házej smetí do odpadkového koše, ale ne do duše**
- 6. Na cestu neházej kameny, ale úsměvy**
- 7. Nasad' si sluneční brýle, ale takové, které by ti nezacláněly Boha**
- 8. Nasycuj žaludek, ale nenech hladovět duši**
- 9. Chod' podle kompasu, ale i podle Písma svatého a nezabloudíš**
- 10. Vrať se z dovolené nejen osvěžen, ale i lepší**

NB

Na olomouckém Dolním náměstí se až do 8. 7. koná výstava Paměti národa. Na jednom z panelů byla veřejnosti krátce představena také životní historie sestry Zdeny Mašínové, s níž se každou neděli setkáváme při bohoslužbách.

Ivana Jenišťová

Motto: Z letních cest

LÉTO

*Když slunce líbá prudce zemi
nastává období krátkých stínů
příroda náhle celá se mění
léto už tluče na kovadlinu*

*Jeho žár pak vůbec neustává
všechno si hledá vodu a stín
na poplach bije nepokosená tráva
louka je plná bílých kopretin*

*Obloha častěji zapláče, hřmí
nestálý čas tiše zasténá
do hájů, lesů kde ptáci spí
do polí nese se ozvěna*

*Srpnovou ostrostí každý stvol
jimiž je naplněna země
pomalu, jistě mizí do stodol
z jarní a podzimní sémě*

*Úžasným neměnným příslibem
náš Pán smlouvu odvěkou plní
neboť pod jeho zákonem
se obilí znovu vždy vlní.*

Pavel Janošík

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2018-XIX. ročník

78 Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2018

Vyšlo: 1. 7. 2018

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2018

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

*Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz*